Ponturile lui Charlie Joe
Pontul numărul 1

CITIȚI MULT ȘI MUNCIȚI DIN GREU LA ȘCOALĂ.

Cititul şi activitățile şcolare sunt coloana vertebrală a educației fiecărui copil.

Este extrem de important să învățați din greu şi să vă respectați profesorii. Cea mai bună modalitate de a vă asigura că luați note bune este să vă faceți temele la timp, să fiți foarte atenți şi să vă mândriți cu tot ceea ce faceți. Încercați să nu vă bazați pe punctele suplimentare dacă nu este nevoie, pentru că poate fi un proces foarte dificil.

Aşadar, acesta este primul meu pont.

Sau, mă rog, ar fi, dacă am trăi într-un tărâm al fanteziei.

Numai că noi trăim în lumea reală, aşa că ignorați tot ce am spus mai sus.

Să începem cu începutul: Ziua Situației Școlare.

Probabil știți deja că eu și cărțile nu prea ne înțelegem.

Și nu sunt chiar cel mai studios copil din lume.

În școala primară, asta nu prea conta. O făceam pe învățătoare să râdă și participam la ore și făceam doar cât trebuia ca să iau note destul de bune.

Dar totul s-a schimbat la gimnaziu. Brusc, profesorii chiar se așteptau să citesc toate cărțile și să fiu atent la ore.

Școala efectiv a ajuns să semene a școală.

Și așa s-a întâmplat ca Ziua Situației Școlare să devină cea mai nesuferită zi din an pentru mine.

— Ei, care-i planul? m-a întrebat prietenul meu ridicol de inteligent și inutil de silitor, Jake Katz.

Eram la masă. Mă întreba asta în fiecare zi în care li se trimiteau părinților situațiile școlare, de parcă aveam vreun plan măreț să plec de la școală în mijlocul zilei, să mă duc la computerul lor, să

printez documentul (apoi să șterg e-mailul), să găsesc cel mai apropiat expert în falsificarea situațiilor școlare și să-l pun să-mi schimbe toate notele de 8+ în 10-.

— Nu am un plan, am răspuns.

Jake a părut dezamăgit. Eram destul de celebru pentru planurile mele.

— Notele mele sunt clar mai mari trimestrul ăsta, a intervenit și Timmy McGibney, cel mai vechi și mai nesuferit prieten al meu.

— Super, am zis eu, dar nu vreau să vorbesc despre situațiile școlare acum.

Aveam emoții și nu eram obișnuit cu așa ceva. De obicei, reușeam să mă scot cam din orice situație nasoală, dar să mă duc acasă, știind ce evaluare proastă mă aștepta, era ca și cum m-aș fi dus la un film de groază cu prietenii chiar dacă uram filmele de groază. Nu exista scăpare.

Am luat o gură mare de lapte cu ciocolată și imediat m-am simțit mai bine. Laptele cu ciocolată are efectul ăsta asupra mea.

— Haideți să vorbim despre ceva vesel, am sugerat eu. Cum ar fi faptul că ăsta e ultimul trimestru. Mâine-poimâine vine vara.

Vara era, de departe, anotimpul meu preferat. Fără școală. Fără cărți. Fără situații școlare. Vara era absolut perfectă.

Apoi Hannah Spivero a venit la masa noastră și și-a petrecut un braț pe după Jake Katz, iar eu m-am dezumflat din nou. Hannah Spivero are efectul ăsta asupra mea.

(Dacă până acum ați trăit sub o piatră, să știți că Hannah Spivero este fata visurilor mele. Numai că visurile astea au devenit coșmaruri de când ea a șocat o lume întreagă hotărând că-i place de Jake Katz.)

Chiar în spatele lui Hannah erau Eliza Collins și alaiul ei de supuse adoratoare, cărora mie îmi place să le zic „Elizete". Eliza e cea mai drăguță fată din școală și e îndrăgostită de mine din clasa a treia. Combinația asta nu a avut sens pentru nimeni, cu atât mai puțin pentru mine.

— A pomenit cineva de vară? a întrebat Eliza. La țanc! Eu și fetele am hotărât să formăm un Comitet de Planificare pentru Vară.

Apoi s-a uitat direct la mine.

— Se apropie repede și trebuie să ne asigurăm că o să avem cea mai bună vară de până acum!

Toți au strigat entuziasmați.

Eliza era obișnuită ca oamenii să se entuziasmeze în prezența ei, așa că i-a ignorat.

— Prima reuniune a comitetului e sâmbăta asta, la mine acasă, și sunteți toți invitați, a adăugat ea.

Au urmat alte ovații.

Hannah s-a uitat la Jake.

— Avem planuri să mergem la mall sâmbătă.

„Vin eu cu tine la mall“, am gândit eu.

— Poate mergem la mall duminică, a zis Jake. Comitetul de Planificare pentru Vară pare distractiv.

Nu-mi venea să cred. Să renunți la timpul petrecut singur cu Hannah Spivero era împotriva tuturor convingerilor mele.

— OK, sigur, a zis Hannah, dar mi-am dat seama că era puțin dezamăgită.

— Ce s-a întâmplat, Charlie Joe? m-a întrebat Eliza, veselă.

Cum ei îi plăcea de mine, dar mie nu-mi plăcea de ea, întotdeauna era fericită să mă vadă nefericit.

— Charlie Joe e îngrijorat din cauza situației școlare, a anunțat Timmy.

Și el se bucura de necazul meu.

— Nu-i adevărat.

Hannah și-a pus o mână pe umărul meu, închipuindu-și că poate să mă ajute să uit de orice problemă și să-mi dea fiori de bucurie doar printr-o scurtă atingere. (Avea dreptate, dar nu despre asta e vorba aici.)

— Ei, Charlie Joe, eu nu-mi fac griji. Probabil găsești tu o modalitate să convingi pe toată lumea că cele mai tari sunt notele de 8, nu cele de 10.

Sunt sigură că o să-ți îmbrobodești așa de tare părinții, încât o să te ducă la Disneyland.

Au râs cu toții – gluma era destul de bună –, dar, nu știu cum, lui Timmy i s-a părut incredibil de amuzantă și, când a dat să râdă, sucul de mere i-a țâșnit pe nas și mi-a împroșcat crochetele de pește.

Minunat! Acum nu numai că aveam să fiu îngrijorat tot restul zilei, dar urma să fiu și flămând.

Timmy s-a uitat la crochetele de pește îmbibate de suc.

— Ai de gând să le mănânci? a întrebat el.

Înainte să apuc să răspund, a și mâncat trei.